

[Helge Adam Møller]

valget til at stille en række supplerende og opklarende spørgsmål med henblik på at få opklaret visse uklarheder i lovforslaget.

Sluttelig skal jeg sige, at jeg har mærket mig, at forslagsstillerne, Socialdemokratiet, har fundet det nødvendigt, at der gribes ind i eksisterende kontraktforhold. Det er ikke ukendt for forslagsstillerne – og for Folketinget i øvrigt – at det er noget, som Det Konservative Folkeparti nærer store betænkeligheder ved. Det er efter vores mening vigtigt, at parterne også i langvarige kontraktforhold kan handle i tillid til, at der ikke gribes ind i eksisterende aftaler.

Leif Hermann (SF):

Det er en lidt underligt kontrastrig debat, vi har i dag, hvis man et øjeblik lader tankerne gå tilbage til det lovforslag, vi behandlede for et øjeblik siden. Da kunne man sådan med et penestrøg fra regeringspartierne side fjerne ankeadgangen for 437 sager – hvis vi skal stole på bemærkningerne til det sidste lovforslag. Men nu kniber det ganske gevaldigt, når det drejer sig om noget så forholdsvis simpelt som at garantere en vis rimelig retssikkerhed for de mennesker, der forpagter benzinsalget rundt omkring på selskabernes benzinstationer.

Jeg synes, at de eksempler på kontrakter, som Socialdemokratiet har opregnet i bilag 3, burde få enhver – og vel også enhver borgerlig politiker – til at sige til sig selv: Det er egentlig ganske utroligt, hvad aftalefrihedens grundsætning kan føre til af misligheder i dette land. Det er så ulige en situation, der er skabt mellem de aftaleparter, at der næppe er nogen tvivl om, hvor styrken i de indgåede kontrakter ligger. Den ligger entydigt og fuldstændigt hos selskaberne.

Derfor er der også megen logik i, at det arbejde, som Socialdemokratiet påbegyndte med det forslag, der blev vedtaget i 1985, nu også fortsættes i relation til de egentlige forpagtningskontrakter på de selskabsejede stationer. Dengang drejede det sig jo om de forhandler-ejede stationer og kontrakterne mellem selskaberne og forhandlerne.

Vi synes fra SF's side, at det er et udmærket forslag, og at det er en logisk opfølgning af det arbejde, der blev lavet dengang, og at der skabes retssikkerhed for disse mennesker i deres daglige arbejde. Det er jo trods alt mennesker, som baserer deres tilværelse på det, baserer de-

res familieliv på det og lægger deres arbejdsindsats dér, idet hovedparten af arbejdstilværelsen går med denne virksomhed. Det turde da være temmelig indlysende, at de også har krav på bare det minimum af retsbeskyttelse, som dette forslag giver dem.

Vi kan altså give fuld tilslutning til lovforslaget og finder ikke, at det nødvendige brud i den aftalefrihed, som hr. Helge Adam Møller var så bekymret for, også for så vidt angår indgåede kontrakter, er af en sådan karakter, at det burde kunne forstyrre nattesøvnen hos andre end dem, der fortjener at få den forstyrret, nemlig selskaberne.

Niels Anker Kofoed (V):

Lovforslaget er en direkte konsekvens af den strukturforandring, der i disse år finder sted i benzindistributionsnettet.

For bare 25 år siden havde vi en voldsom udvidelse af antallet af tankstationer i Danmark, hvor de store selskaber konkurrerede hårdt for at placere sig bedst muligt for at få del i det voksende marked, men den udvikling er for længst vendt, og tilpasningen til et stagnerende salg er i fuld gang.

Generelt må vi erkende det logiske i, når benzinførbruget ikke stiger tilstrækkeligt – det har det ikke gjort i de sidste 10 år – og der samtidig kommer en periode, hvor priserne er faldende, at der så kommer en strukturtilpasning, fordi der bliver forholdsvis mindre fortjeneste på de bestående anlæg.

Det er vel også på den baggrund, man skal se, at vi fik lavet loven i 1985, og at det socialdemokratiske forslag her skal præcisere de regler, som man fik opstillet over, hvad leverandører og forpagtere aftaler.

I det socialdemokratiske forslag går man ret detaljeret til værks om kontraktens udformning og diverse rettigheder. Vi er klar over, at benzinførhandlerne har haft mange problemer, og det forekommer os som nævnt, at man ikke altid tager det helt fornødne hensyn fra leverandørernes side til forhandlerne. Man kan sige, at det nogle gange er gået lidt hårdt ud over nogle af dem. Så kan man selvfølgelig altid undskylde sig med, at oliebranchen er hård business.

Derfor kan man sige om dette forslag, at der findes flere elementer, som vi er positive over for. Jeg vil bare nævne § 3 a, hvorefter man i en forpagtningskontrakt skal opsiges med mindst